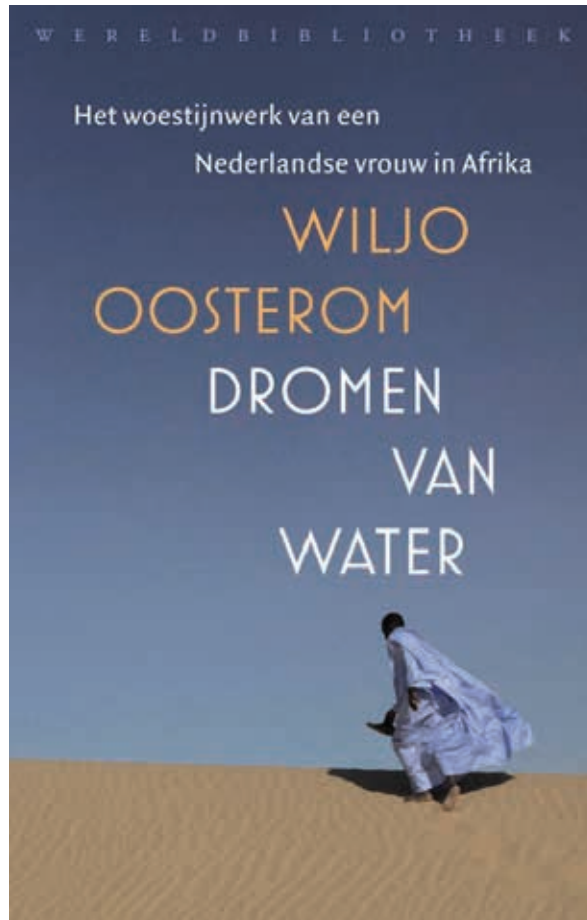

Dromen van water, vanaf NU verkrijgbaar in de boekhandel.

Dromen van water

Dromen van water is het bemoedigende en wonderlijke verhaal van een Nederlandse vrouw die een groot deel van het jaar bij de Peulh woont, een trots Afrikaans volk. De Peulh leven al eeuwenlang aan de rand van de Sahara. Zij hebben een droom: water in de woestijn, vruchtbaar akkerland in het hete zand, werkgelegenheid, onderwijs voor kinderen en gezondheidszorg voor iedereen. Samen met haar man, een belangrijke man voor de Peulh-gemeenschap, probeert zij in samenwerking met de lokale bevolking die droom te verwezenlijken.

Wiljo Woodi Oosterom – in Nederland heet zij Wiljo, in Afrika wordt ze Woodi genoemd – heeft jarenlange ervaring in het opzetten en begeleiden van projecten in Afrika. Maar daarbij zijn er veel obstakels: verstikkende bureaucratie, gebrek aan geld, tegenwerking van de autoriteiten, onenigheid in de eigen gelederen, de dreiging van extremistische groeperingen. En niet te vergeten: het grote verschil tussen haar eigen Nederlandse opvattingen en de vaak totaal andere opvattingen waarnaar zij zich in Mauritanië moet voegen. Maar met veel inlevingsvermogen en een gezond gevoel voor humor laat ze in haar verhaal ook zien hoe doorzettingsvermogen en geloof in eigen kunnen tot verbetering van die wereld kunnen leiden.

Wiljo Oosterom (Zwammerdam, 1946) ging na het overlijden van haar Nederlandse man in 1990 naar Afrika. Ze richtte Silent Work op, een stichting die kleinschalige lokale initiatieven in Afrika ondersteunt. In haar boeken *Kleur bekennen* (2005), *Een sluier van zand* (2011) en nu *Dromen van water* vertelt ze over de wonderbaarlijke wegen waarlangs ze Afrika leerde kennen, en over haar diepe respect voor de wijsheid en verbondenheid met de natuur van de mensen daar.

224 blz. | € 19,99 | ISBN 978 90 284 2684 9 | verschijnt: 19 oktober
ook als e-book verkrijgbaar

Edamse helpt duizenden in Afrika aan water

Annette Snaas

Indringend en verbijsterend is het succesverhaal 'Dromen van water' van Wiljo Oosterom. Daarin beschrijft de Edamse hoe ze als witte vrouw samen met haar zwarte man in Afrikaans Mauritanië een waterbel weet aan te boren die duizenden gezinnen van schoon water voorziet. En ook de obstakels die ze moesten overwinnen. Wiljo Oosterom (71) woont negen maanden per jaar in haar dorp in Fuuta, in de woestijn van Mauritanië. Drie maanden verblijft ze in haar huis in Edam. Het woord 'pensioen' komt in haar woordenboek niet voor. Ze is in Nederland om geld in te zamelen voor haar ontwikkelingsorganisatie Silent Work, die zich inzet voor het vergeten in Afrika en voor de presentatie van haar nieuwe boek. Ze bouwde zelf elf scholen in de afgelopen twintig jaar. Daaronder zes scholen voor dove kinderen. Oosterom is communicatietherapeut voor dove kinderen. Samen met haar man Cor Oosterom bood ze zorg aan dove kinderen met een beperking in De Boerderij in Middenbeemster.

Miljoenen

Miljoenen euro's heeft ze bij elkaar weten 'te scharrelen' met acties en door te praten met stichtingen als De oude beuk, De wilde ganzen, de Vrienden van Effata en fondsen in Amerika en Afrika. Ze geeft gratis lezingen en presentaties in heel Nederland. De opbrengst van de verkoop van haar boeken gaat naar haar werk in Mauritanië. Ze doet alles voor de kinderen. „Ik geniet van elk gebaar waarmee de kinderen communiceren. Daar kan ik van stralen. En van elke druppel water die uit de kraan komt. En niet van borden 'met dank aan Silent Work' bij mijn projecten." Pas jaren na het overlijden van Cor in 1990 gaf ze gehoor aan de droom die ze allebei hadden om uit te vliegen naar Afrika. „Na zijn dood vond ik een envelop met een bankrekening. Hij had er op geschreven: 'Dit is voor jouw reizen naar Afrika.'” Ze wachtte tot hun dertien kinderen, zowel eigen als

pleeg- en adoptiekinderen, groot waren.

Een noodkreet van een oorlogsvluchteling trok haar naar Rwanda. „Durf jij mijn familie op te zoeken”, was zijn roep om hulp ten tijde van de oorlog tussen de Hutu's en de Tutsi's. Ze ging. „Ik heb de familie kunnen vinden en geld gebracht.”

Vijftien jaar woont ze met haar nieuwe man Hamadi in Mauritanië. Bij het trotse Afrikaanse volk de Peulh. „Ook al draag ik dezelfde kleren als mijn Afrikaanse dorpsgenotes, met een sjaltje om mijn hoofd om te laten zien dat ik bij iemand hoor, echt in de gemeenschap opgenomen word ik als blanke nooit. Voor mijn man geldt hetzelfde in Nederland.”

Wijze vrouw

Toch wordt Oosterom, een vrouw die in Mauritanië, Rwanda en Senegal vele projecten ten gunste van de bevolking van de grond bracht, door de Peulh gezien als wijze vrouw. In Fuuta heet ze Sokhna. Van de dorpsoudsten heeft ze de taak gekregen om voor de gezondheid van de dorpingen te zorgen.

De hoge kindersterfte door watergebrek brengt haar op het idee naar water te zoeken. Samen met Hammadi en een groep wijze mannen wordt besloten de mannen in de omliggende dorpen achter het project te krijgen. Dat gaat niet zonder slag of stoot. Want wat moeten de vrouwen met al die vrije tijd, als ze water uit de kraan krijgen en niet meer vele kilometers hoeven lopen om water te halen?

Watertoren

In 2002 wordt op land van Hammadi een bron aangeboord. Een watertoren met tappunten in de dorpen en een netwerk van pijpen, watermeters en kranen worden aangelegd. In het dorp worden ook een gezondheidspost, een atelier voor vrouwen en een jongerencentrum gebouwd.

In 2009 komen er zonnecollectoren die de pomp laten draaien. In 2016 hebben 60.000 mensen schoon water. „Een droom is verwezenlijkt”, zegt de onvermoeibare

Edamse met een lach.

Aan het waterproject zijn twee landbouwgebieden gekoppeld. Ze krijgen ook water uit de waterbel. 45 vrouwen werken in de landbouw. Daardoor is er gezonde voeding en zijn er inkomsten voor 45 families. „Een vrouw met landbouwgrond betaalt tweederde van de prijs voor het water en iemand die geen inkomens heeft eenderde. De rijken betalen zo het meest.”

Borstvoeding

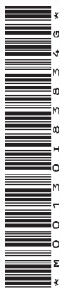
„De kindersterfte zakt enorm door schoon water. In de hete periodes is borstvoeding niet genoeg en moeten kinderen met water worden bijgevoerd.

Toen er geen schoon water was, stierven zeven van de tien kinderen, nu zijn dat er drie van de tien.”

„Er blijft geld over van de waterverkoop. Dat wordt aan de gezondheidszorg besteed. Er is gezondheidszorg voor iedereen. Je ziet dat de positie van vrouwen met een inkomen verandert: ze krijgen meer te zeggen.”

Oosterom schroomt niet ook over haar wanhoop te schrijven bij tegenwerking. Over de verstikkende bureaucratie, over dreiging van terreur en onenigheid in eigen gelederen. Er zijn momenten dat ze 'weg wil van alles hier, van Hammadi, van de corruptie, van de vriendjespolitiek, van de onmacht... weg uit Afrika'.

Misstanden

Maar haar doorzettingsvermogen is sterker. „Ik zie de misstanden, desondanks kan ik me in mijn tweede vaderland heel gelukkig voelen.” Ze woont niet meer in een hut, maar in een zongebakken stenen huis. De mat waar ze jaren op sloop, is vervangen door een echt bed. „Ik wil laten zien dat landen in Afrika weliswaar arm zijn, maar ook rijk. Ondanks strenge islamitische regels die vrouwonvriendelijk lijken, is onderlinge behulpzaamheid enorm. Ik heb enorm respect voor hun normen en waarden.”

Boek

'Dromen van water'
 'Dromen van water' van Wiljo Oosterom wordt vanavond gepresenteerd bij Spirit, Fred. Roeskestraat 73 in Amster-

dam tussen 18.30 en 20 uur. Het wordt uitgegeven door de Wereldbibliotheek. Het is vanaf vandaag verkrijgbaar. Wiljo Oosterom is te bereiken via e-mail: silent-work.nl@gmail.com.

Indringend beeld van strijd om aanboren waterbel
Wiljo Oosterom: 'Kindersterfte enorm gezakt'

Start van landbouwproject aan de rand

van de Sahara dank zij water uit de watertoren.

Wiljo Oosterom bij water uit de zoetwaterbel in Mauritanië. FOTO'S ARCHIEF WILJO OOSTEROM

Dynamis tijdens de bouw van de waterfontein.

Zonnepanelen bij de waterpomp dynamis.

WERELDBIBLIOTHEEK - UITGEVERIJ

Voor nieuwe betrokkenen bij Silent Work:
Silent Work is opgericht door mevrouw Wiljo Woodi Oosterom in 2000
en ingeschreven bij de kamer van Koophandel.

Silent Work werkt voor de vergeten kinderen van Afrika en zorgt in
ontoegankelijke gebieden voor:

- Schoon drinkwater,
- Gezonde voeding (landbouw),
- Gezondheidszorg,
- Onderwijs en
- Werkgelegenheid

En vergeet daarbij het dove en/of gehandicapte kind niet.

www.silentwork.org

IBAN:NL29 RABO 0356 918890

